

מ"ח 1665/18 - בנימין ינאי נגד נציבות שירות המדינה

בבית המשפט העליון

מ"ח 1665/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: בנימין ינאי

נ ג ד

המשיבה: נציבות שירות המדינה

בקשה למשפט חוזר מטעם המבקש מתאריך
26.02.2018; בקשה מטעם המשיבה לדחיית הבקשה
מתאריך 26.04.2018; תזכורת לבקשה מתאריך
24.01.2019

בשם המבקש: עו"ד דניאל חקלאי

בשם המשיבה: עו"ד דן אלדד

החלטה

1. המבקש הועסק כממונה בכיר (מבצעים חקירות) באגף המכס והמע"מ ברשות המיסים והורשע, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות משמעת לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (להלן: חוק שירות המדינה); זאת לאחר שנמצא כי מסר פרטים כוזבים - ביחס לעברו התעסוקתי וההשכלה שרכש - בקורות החיים שהגיש במסגרת מועמדותו במכרז לאיוש משרת סמנכ"ל בכיר (מינהל ומשאבי אנוש) ברשות המיסים.

עמוד 1

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיינקטו נגד המבקש, קבע בית הדין למשמעת של עובדי המדינה, כי על המבקש יושט עונש משמעת של נזיפה חמורה והפקעת משכורת אחת. כמו כן ציין בית הדין המשמעת בגזר דינו את הודעת המבקש בפניו, לפיה הוא עתיד לעזוב את תפקידו ברשות המיסים בתוך תקופה קצרה לאחר מתן גזר הדין.

2. המבקש לא ערער על פסק הדין של בית הדין המשמעת הנ"ל, וכעת הוא פונה בבקשה זו, בגדרה הוא מבקש להשיג על הרשעתו ועל העונש שהוטל עליו. בהקשר לכך, המבקש מציג באריכות את טענותיו ביחס למשגים, אשר נפלו, לשיטתו, בהליכי העמדתו לדין משמעת, ובפסק הדין של בית הדין המשמעת גופו.

3. ייאמר כבר כעת, כי לא מצאתי מקום לפרט את נימוקי הבקשה, משום שדינה להידחות מבלי להידרש לטענותיו העקרוניות של המבקש. הסיבה לכך היא שההליך דנא – בקשה לקיום משפט חוזר בהתאם להוראות סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק) – איננה האכסניה המתאימה לדון בהשגותיו של המבקש.

אפרט להלן בתמצית את הנימוקים למסקנתי זו.

4. הסמכות להורות על משפט חוזר, המעוגנת בסעיף 31 לחוק, גודרת את המקרים בהם ידון בית משפט זה בבקשה למשפט חוזר למצבים בהם מדובר "בענין פלילי שנפסק בו סופית...". אף ההלכה הפסוקה נדרשה לעניין זה לא אחת, כאשר קבעה כי אין לבית משפט זה סמכות להורות על קיום משפט חוזר בהליכי משמעת, שאינם הליך פלילי כהגדרתו בחוק (ראו למשל: מ"ח 2718/05 עבדולגני נ' לשכת עורכי הדין בישראל (17.05.2005); מ"ח 2831/05 גזאוי נ' לשכת עורכי הדין מחוז חיפה (08.05.2005)).

5. המבקש משיג, כאמור, על החלטת בית הדין למשמעת של עובדי המדינה שניתנה בעניינו. האופן בו ניתן להשיג על החלטות בית הדין למשמעת של עובדי המדינה מוסדר בסעיפים 56-60 לחוק שירות המדינה. על-פי סעיפים אלה, ניתנת האפשרות לקיים "דיון חוזר" בעניינו של אדם שנידון ל"פיטורים או לפסילה", וזאת על-פי החלטת אב בית הדין המשמעת, בכפוף לעילות המנויות בסעיף 56 לחוק שירות המדינה, ובהתאם ליתר התנאים המפורטים בסעיפים הנ"ל. שאלה לעצמה היא (ולא אביע כאן דעה לגביה) האם סמכותו של בית הדין המשמעת לקיים דיון חוזר נתונה לו גם בעניינו של מי שהורשע בהליך משמעת, אך לא נדון "לפיטורים או לפסילה", כבעניין שבפנינו – בו הורשע המבקש ונדון, כאמור, לנזיפה חמורה והפקעת משכורת אחת. מכל מקום, ההליך דנא איננו המקום לברר סוגיה זו, שכן כאמור, הסמכות הנתונה בידי בית משפט זה להורות על קיום משפט חוזר, גדורה להליכים פליליים בלבד.

6. העולה מכל המקובץ מוליק למסקנה כי אין בידי את הסמכות להורות על קיומו של משפט חוזר בהליכי משמעת מהסוג בו נדון והורשע המבקש, וממילא אין מקום להידרש לטענותיו שפורטו בגוף הבקשה.

אשר על כן – הבקשה שבפני נדחית.

ניתנה היום, י"ח בשבט התשע"ט (24.1.2019).

המשנה לנשיאה
